

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Blang): Som det vil fremgaa af den omdelte Betænkning, har der i Udvalget været afholdt en Række Møder og hele to Samraad med Ministeren. Man har ret indgaaende behandlet §§ 13 og 14 vedrørende det arveretlige Forhold, men er endt med at akkviescere ved Lovforslagets Bestemmelser, idet man fandt dem tilstrækkeligt klare. Som derimod Debatten formede sig her i Tinget vedrørende § 1, har Udvalget i særlig Grad gjort dennes Bestemmelser til Genstand for Drøftelse. Her er det skillende Hovedspørgsmaal da atter: Bør der gives en Moder Adgang til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn? Her har Udvalget delt sig i to Hovedgrupper. Jeg siger med Villie: Hovedgrupper, for de Motiver, ud fra hvilke forskellige Medlemmer er kommet til samme Resultat, har vist sig at være højest forskelligartede. Den første af disse Grupper, Flertallet, mener, at det vil være rigtigst at vende tilbage til Ministerens oprindelige Forslag, som blev ændret i Lands-tinget, og stiller Ændringsforslag i Overensstemmelse dermed. Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Gentagelse af de Argumenter, der blev fremført her i Salen ved første Behandling, men skal lige trække Hovedlinierne for dem op. Man sagde ved første Behandling, at Mand og Kvinde bør stilles lige; giver man Faderen Ret til at adoptere et udenfor Ægteskab født Barn, maa man i Konsekvens heraf give Moderen den samme Ret. Men hertil synes jeg, der er at sige, at det at stille Mand og Kvinde lige med Hensyn til Forældreretten over et uægte Barn er og bliver og maa blive umuligt, de kan ikke begge have Forældreretten over Barnet, det er saa selvindlysende, at man ikke behøver nærmere at begrunde det. Giver man, og det maa man vel, Forældreretten til Barnets Fader, er det en afgjort Sag, at man maa aabne den videst mulige Adgang for Barnets Moder til at erholde Forældreretten gennem Adoption; giver man derimod, hvad Tilfældet er her, Forældremyndigheden over et uægte Barn udelukkende til Barnets Moder, maa Konsekvensen heraf blive, at man aabner Barnets Fader Adgang til med Moderens Samtykke at vise sin Forældreligt mod

Barnet ved Adoption. Derimod har Moderen jo ikke synderlig Brug for en saadan Ret. Jeg synes, dette er simpel Logik, det er Konsekvens, det er, for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem Fru Elna Munch, sund Fornuft. At stille Forældrene til et uægte Barn lige, at give dem begge lige stor Forældremyndighed over deres fælles Barn er paa Grund af Forholdene umuligt, den ene Part maa have Forældremyndigheden, og saa forekommer det mig, at den anden maa have Adoptionsadgangen. Logikken i at give den ene Part baade Forældremyndigheden og Adoptionsadgangen synes jeg ikke er umiddelbart indlysende. Adoption giver jo Adgang til at skabe en kunstig Forældreret, en Adgang til at erhverve sig Forældremyndighed over et Barn, som man ingen Forældremyndighed har over. Heroverfor kunde man jo tænke sig den Indvending fremført, og den er ogsaa fremført, at saaledes som de juridiske og moralske Love og den offentlige Opinion er her i Landet, kan en Kvinde ikke under alle Forhold tage et uægte Barn til sig; en Lærerinde f. Eks. vil miste sit Embede, hvis hun har et Barn hos sig, om hvilket det bliver oplyst, at hun er Moder til det. Hertil synes jeg kun, der er at sige, at saa maa man virkelig prøve paa at ændre disse moralske og juridiske Love. Jeg vil dog straks sige, at til dette Arbejde vil jeg ikke være med, jeg vil med det samme melde mig som Modstander. Men man bør ikke søge at camouflere det sande Forhold, og det vil i Praksis heller ikke kunne holde, det sande Forhold vil ikke kunne skjules overfor Autoriteterne og bør ikke skjules; det er ikke rigtig af Lovgivningsmagten at give Haand til dette; der skal være en vis Konsekvens i Lovgivningsarbejdet. Desuden vil det let medføre en meget stor Fare for hele Adoptionsforholdet. Gennemfører man dette; vil mangfoldige ugifte Kvinder betænke sig to Gange, før de adopterer et Barn, naar de er udsatte for at faa den Beskyldning hæftet paa sig, som de staar ret værgeløse overfor, at det i Virkeligheden er et Barn, de har faaet udenfor Ægteskab paa et tidligere Tidspunkt. Jeg skal derfor saa varmt, som jeg kan, anbefale Tinget at stemme for det Ændringsforslag, Flertallet har stillet til § 1.

Lovforslagets § 5 bestemmer, at „den, som er fyldt 12 Aar, ikke kan adopteres uden sit Samtykke“. Flertallet under Nr. 1 stiller Ændringsforslag om, at „12 Aar“ rettes til: „14 Aar“. Jeg er ikke blind for, at der kan rejses nogen Kritik herimod; i det ene Tilfælde kan det være heldigt, at